

Klövjning: malamutens bortglömda arbetsuppgift?

Jag älskar att sitta och titta på min vandringskarta, se ut en rutt, kanske en sjö som jag aldrig varit vid men vill se, senare ta med mig kartan, packa ner kaffe och smörgås – sommartid även badkläder – och bege mig ut på äventyr med min bästa vän, en malamute vid namn Naneq. På många av dessa turer får klövjevaskan följa med och Naneq älskar att få hjälpa till att bära; ofta blir det regnkläder, vatten och något gott för fikastunden till honom – det är ju inte bara jag som skall ha fika med mig. Många är upplevelserna och stunderna av ro och samhörighet som jag fått i skogen tillsammans med både Naneq och vår ängla-malamute Nanook.

Naneq (Team Snowquest Stormtroopers Apik) har genomfört den första nivån av den brittiska malamuteklubbens klövjetest och får nu kallas Team Snowquest Stormtroopers Apik AWPD'C'. Jag har tidigare skrivit om detta test i tidningen Polarhunden, i mars 2022, för att informera om att möjligheten finns även om den svenska malamuteklubben/SPHK vid denna tidpunkt inte arrangerade några klövjetest.

Det hela tog sin början i att jag skrev ett PM i en universitetskurs inom företagsekonomi, om eventmarknadsföring. Min uppgift var att skriva om ett evenemang, från planering till genomförande och utvärdering. Jag valde då att skriva en planering av ett klövje-evenemang. Jag läste om klövjetesten som finns i USA, blev intresserad och började efterforska om det fanns någon möjlighet att genomföra ett test även i Sverige. Jag fann att man kan göra test på olika nivåer i Norge men att dessa måste utföras på plats i Norge. De amerikanska testen kan göras som bosatt i Sverige men är avseende distans och vikt i klövjevaskan avsevärt tuffare än de norska direkt från första nivån. Tillslut fann jag information från den brittiska malamuteklubben om att deras test nu var öppna även för personer bosatta utanför Storbritannien. Enda kravet var medlemskap i klubben. Så jag såg till att bli medlem, tog reda på reglerna mer i detalj och så började vi traska.

För den första nivån, som kallas copper, så skall hunden bära minst 10 % av sin egen vikt i väskan vid start - har man med sig vatten och/eller hundmat i packningen får hunden konsumera en del av det under rутten, varav vikten minskar efter hand man går. Den totala vandringssträckan är 66 km (40 miles) uppdelat på etapper på vardera minst 5 miles = ca. 8

km. Vi valde att gå dessa åtta etapper vid åtta olika tillfällen (ett tillfälle bestod av 8 km. + en tältnatt och 8 km. nästföljande dag). Naneq vägde då drygt 37 kg och bar ca. 4 kg i sin klövjeväska från Snowdogs. Man skall dokumentera sina vandringar med foton och gps-information. Dessutom skall man bifoga ett högst 4 månader gammalt intyg från veterinär som styrker hundens vikt och ett vittne skall skriva under på att man har gått den väg man påstår och med den vikt i klövjan som man anger.

Naneq har alltid gillat att klövja och jag tyckte att det var så synd att vår svenska klubb inte erbjudöd möjligheten till klövjetest i Sverige. Det är stort fokus på dragträning- och tävling och argumentet är att malamuten är en draghund, att det är deras ursprungliga arbetsuppgift. Jag säger inte att detta är felaktigt eller att man inte bör fokusera på draget, men klövjning är faktiskt en ursprunglig uppgift för våra polarhundar, lika mycket som draget är. Våra polarhundars förfäder användes på vintrarna för att dra last på slädar men på somrarna användes de för att bära packningen, d.v.s. att klövja. Detta finns det historiska bevis för och bilder på inuiter med polarhundar med en slags klövjeväska har även publicerats i tidigare nummer av Polarhunden. Klövjning som aktivitet borde uppmärksammas mer, ges större plats. Som sagt har Naneq alltid gillat att arbeta på detta sätt och jag tyckte det var tråkigt att han inte skulle få något erkännande för det. Det är en perfekt aktivitet speciellt under den varmare delen av året då temperaturen inte lämpar sig för dragträning och det är en utmärkt och enkel aktivitet för oss som inte har ett helt spann med hundar utan bara ett fåtal, eller som i mitt fall endast en.

För min del skulle jag vara positiv till klövjetest som ett kompletterande arbetsprov för malamuten, utöver dragproven som redan finns. Men jag förstår samtidigt att det finns en risk att möjlighet till andra titlar gynnar uppfödning där man inte drar mycket med hundarna men ändå kan visa på att hunden har godkända arbetsprov, då detta redan idag ses i hög grad vad gäller utställningsmeriter. Detta skulle naturligtvis inte vara önskvärt. Ett alternativ skulle dock vara att göra som i Storbritannien och Norge där man för register över hundar som genomfört klövjetest.

Vi har vandrat alla etapperna av klövjetestet i ett naturreservat nära vårt hem på västkusten. Naturreservatet heter Vättlefjäll och här igenom går en del av Bohusleden men även många andra lite kortare leder. Det är ett mycket trevligt skogsområde med flertalet sjöar som inbjuder till fikastunder med vacker utsikt och härliga simturer som även Naneq gör mig

sällskap på. De flesta av rutterna som vi gick har vi gått förut men vi har även sett några nya leder – vi har fått oss en del överraskningar, som den gången vi gick en led som vi aldrig gått förut och var tvungna att passera genom en fårhage och över en gård med får, getter och ett lamadjur! Jag var glad att det ”bara” var får i hagen och inte kor. Lamadjuret låg och vilade på gårdsplanen och leden gick rakt över gården. Jag hade ingen aning om hur lamadjur reagerar på hundar men vi tog en liten omväg förbi och det låg bara kvar och tittade på oss... Fåren var lite knepigare för de var så närgångna, de förstod inte sitt eget bästa. Det gick bra men jag fick hålla hårt i kopplet. De kom nära, flyttade inte på sig utan vi fick gå runt dem och sedan följde de efter oss tills vi tog oss ut ur hagen, då stod de kvar på andra sidan staketet och bräkte åt oss. Naneq tyckte det var lite (enligt mig) för spännande när de sprang precis framför oss. Jag vet inte riktigt vad de tänkte... En annan dag gick jag och en kompis en etapp, sedan tog vi en tältnatt vid en sjö och gick ytterligare en etapp nästa dag. Det var uppskattat att få hjälp att bära liggunderlag, regnkläder, o.s.v. av duktige Naneq som glatt stretade på.

Jag hoppas att vi i framtiden kommer att kunna genomföra klövjetest även genom den svenska klubben - kanske inte som ett arbetsprov men väl som en aktivitet där man registrerar genomförda test, som i Norge och Storbritannien. Jag hoppas även att klövjning som aktivitet kan få lite mer uppmärksamhet och erkännande och att jag med denna berättelse kan inspirera fler till att klövja med sina hundar. Jag har planer på att genomföra även nästa nivå av det brittiska testet, som kallas bronze, den andra av tre nivåer (den sista kallas gold) men ännu har det inte blivit av. Hoppas att fler vill göra som mig och genomföra testerna genom den brittiska klubben, eller om möjligheten kommer att finnas inom den svenska klubben. Jag tycker också det vore roligt att någon gång åka till Norge och genomföra ett test där; den norska klubben anordnar evenemang där man vandrar tillsammans och får bevis på vilken nivå av testet som man har genomfört.

Som någon uttryckte det så är ju medlemmarna (bl.a. jag) klubben så därför arrangerade jag i september 2022 en klövjeträff över en helg. Jag har skrivit även om denna träff i Polarhunden. Vi hyrde en stuga (Bottenstugan) och gick dagsturer lördag och söndag. De flesta tältade medan någon sov i stugan. På kvällen grillade vi och åt tillsammans. Det blev en lyckad träff. Planen är att anordna fler liknande träffar men just nu vet jag inte exakt när; håll utkik efter information i Polarhunden och/ eller på hemsidan.

Klövjning är som sagt en mycket trevlig aktivitet som ger träning åt både hund och ägare och vi får njuta av naturen tillsammans. Jag antar att alla med hund promenerar i skogen och då är det ju väldigt enkelt att bara ta med en klövjeväska till hunden. Jag skickar med några bilder från våra härliga turer.